

מ"ת 22090/10/16 - מדינת ישראל נגד איוון לבדב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 ינואר 2017

מ"ת 22090-10-16 מדינת ישראל נ' לבדב(עציר)

מ"ת 22080-10-16

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
איוון לבדב (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד מאיה טריגר

ב"כ המשיב עו"ד חיה ציון במקום עו"ד שילה דורפמן

המשיב 1 הובא על ידי שב"ס

החלטה

1. נגד המשיב הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים, ולצידה כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; ויבוא סם מסוכן לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

2. על פי המפורט בכתב האישום, בחודש **יולי 2016** קשר המשיב קשר עם אחרים נוספים לייבא סמים מאירופה לישראל.

במסגרת הקשר, ולשם קידומו, טס הנאשם ביום **30.6.16** מישראל להמבורג שבגרמניה ומשם המשיך למדינות נוספות ברחבי אירופה, על מנת לייבא לארץ סמים מסוכנים.

במהלך התקופה בה שהה באירופה, סמוך לאוגוסט 2016, קיבל המשיב לחזקתו כ-18 מארזים של סמים מסוכנים, מסוג קוקאין במשקל כולל של 104.77 גרם נטו ו-1337 ריבועי LSD והחזיקם אצלו לאורך שהותו באירופה.

המחיר המוערך ל-1 גרם קוקאין הינו 550 ₪ בממוצע, ולריבוע 75 LSD- ₪ בממוצע.

3. בדיון מיום 2.11.16 -הסכימו הצדדים על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו של המשיב, ונחלקו לגבי אפשרות שחרורו לחלופת מעצר.

4. מתסקיר שירות המבחן בעניינו מיום 30.11.16 עולה כי המשיב בן 24, יליד רוסיה, רווק, שטרם מעצרו התגורר עם שותפים בדירה שכורה ביפו. לדבריו מנהל עסק עצמאי בתחום הגברה ותאורה לאירועים.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי נעדר הרשעות קודמות או תיק מב"ד נוספים.

המשיב בן יחיד להוריו, הגרושים למן היותו כבן 3, ומאז האב אינו מעורב בחייו ואינו בקשר עמו.

אמו בשנות החמישים לחייה, מתגוררת עם בן זוג, חולה בסרטן וסובלת מדלקת פרקים.

המשיב עלה לארץ עם אמו בשנת 2001, סיים שמונה שנות לימוד במהלכן עבר ללמוד במסגרת פנימייה. מאז - החל הקשר עם אמו להתרופף והוא תאר קשר קונפליקטואלי עם בן זוגה דאז שלדבריו היה אלכוהוליסט והתנהג באלימות כלפיו וכלפיה.

מגיל 15 עזב את הבית ועבר להתגורר עם מעסיקו בחברת ההגברה בה עבד, ובגיל המתאים התגייס לצה"ל.

בשל הקשר הרופף עם אמו ומגוריו בנפרד ממנה -הוכר כחייל בודד. שרת בתפקיד נהג אולם התקשה להסתגל למסגרת הצבאית.

המשיב תאר קשייו להתנהל כלכלית באופן עצמאי, היותו נתון בחובות גבוהים והקושי לשלב שירות צבאי ועבודה. לדבריו על רקע ביצע עריקות, ריצה מאסר בכלא צבאי ובחלופ שנתיים וחצי -שוחרר משירות צבאי על רקע אי התאמה.

מתיאוריו ניתן היה להתרשם כי מגיל צעיר התנהל באופן עצמאי ונטל על עצמו תפקידים שלא תאמו את גילו ובשלותו, כשנעדר מערכת תמיכה היכולה לכוונו ודמויות מציבות גבול.

המשיב מסר כי מגיל 13 עובד בתחום ההגברה ותאורת אירועים וכשש שנים עוסק בתחום זה באופן עצמאי. במסגרת עבודתו נחשף לקשרים בעייתיים עם אחרים המשתמשים בחומרים פסיכואקטיביים ואף השתמש בעצמו בסמים שונים, באופן מזדמן.

רישיון הנהיגה שלו נשלל בשל הרשעתו בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול.

בשיחה עמו בבית המעצר- מסר כי מתפקד כעצור "חולייה" ושלל מצוקה חריגה.

אמו ביקרה אותו ודאגה עבורו לציד בסיסי. ההתרשמות היא כי למרות שמדובר במעצר ראשון עבורו- מסתגל באופן מותאם לתנאי המעצר.

המשיב תאר הצטברות קשיים כלכליים והיותו מפרנס את עצמו ואת אמו מגיל צעיר, זאת בפער לדיווח על אופי הקשר עם אמו לאורך השנים.

פער נוסף עלה נוכח תיארו את מצבו הכלכלי הדחוק מחד, לכך שמנגד -מסר כי בחודשים שקדמו למעצר טייל באירופה מספר חודשים.

תאר כי במהלך הטיול בילה באירועים ופסטיבלים שונים, במסגרתם הגביר תדירות וכמות צריכת סמים וקשר קשרים חברתיים עם אחרים מעולם הסם.

ההתרשמות היא כי השתמש לרעה בחומרים, באופן שגבר סביב העדר גבולות ומסגרת בתקופה בה שהה בחו"ל, אולם ככל הנראה אין מדובר בדפוסים התמכרותיים.

מסר כי אינו תופס עצמו כמכור או כמי שנזקק לטיפול ייעוד לגמילה מחומרים.

ניתן היה להתרשם כי המשיב ממוקד בתיאורי התנהלותו באופן הנמנע מהתייחסות לאלמנטים העבריינים המשתקפים בכתב האישום, התכנון, כמות הסם וסוגו, וכן אופן העברתו לישראל- באופן המלמד על היעדר גבולות פנימיים וחוסר התרעה מול גבולות חיצוניים וגורמי אכיפת החוק.

נוכח ההתרשמות כי המשיב העמיד עצמו לאורך זמן במצבי סיכון, בכלל זה שימוש בסמים וקשרים שוליים מעולם הסם, כשניכרת נסיגה הדרגתית בתפקודו עד לכדי מעצרו הנוכחי, התרשם השירות משימוש לרעה בחומרים וקשרים עברייניים ותוך שנעדר גורמי תמיכה- היכולים לכוונו להתמודדות נורמטיבית עם קשייו- מעריך השירות סיכון להמשך התנהגות פורצת גבול.

המשיב ביקש להשתחרר למעצר בית בבית מעסקיו לשעבר במבשרת ציון תחת פיקוחם ופיקוח אביו, ובסיוע חבר נוסף.

לבקשתו ניסה השירות ליצור קשר עם החבר בביתו מוצעת החלופה- ללא הצלחה.

השירות יצר קשר עם החבר הנוסף שהוצע כמסייע ומסרו לו מועד לפגישה עם השירות וביקשו שיעדכן את החבר השני.

במועד שתואם, המפקח שבביתו הוצעה החלופה יצר עמם קשר, ומסר כי יאחר באופן ניכר עקב עבודתו ומגוריו מחוץ לאזור המרכז, על אף זאת- לא הגיע כלל, וניסיונות השירות ליצור עמו קשר נוסף- לא צלחו.

על אף שלא פגש השירות במפקח העיקרי המוצע- התנהלותו מעלה בספק את מסוגלותו ופניותו להתמסר לפיקוח על המשיב לאורך תקופה ממושכת.

מתסקיר משלים בעניינו מיום 11.12.16 עולה כי החברים שהציעו לפקח על המשיב לא הגיעו לפגישה בשירות.

במהלך התקופה שחלפה יצר ב"כ המשיב קשר עם השירות וביקש לתאם עמם פגישה נוספת.

ביום 11.12.16 נפגש השירות עם אמו של המשיב ועם שני החברים שהוצעו כמפקחים.

בשיחה עמה- מסרה כי סובלת מבעיות רפואיות ובכלל זה מחלת הסרטן ואמורה להתחיל סדרת טיפולים. תארה מצב כלכלי דחוק, ונוכח מצבה -נעדרת יכולת לפקח על המשיב.

מעבר לכך תארה קשר מרוחק עמו בשנים האחרונות והיעדר מעורבות בחייו. מסרה כי לא ידעה כלל על שימוש בסמים, וכי לא שיתף אותה בבעיותיו או נעזר בה.

האם הדגישה את רצונה שהמשיב ייצא למעצר בית ויחזור לעבודה, כשברקע- מצבם הכלכלי הדחוק.

נראה כי למרות שמכירה בחומרת המיחוס לו, מנותקת מהסיכון בשחרורו.

מר שכטר פאבל- חברו של המשיב, כבן 33, רווק, מתגורר בבית הוריו במבשרת ציון. מסר כי עובד כגן וחשמלאי באופן עצמאי. הציע שהמשיב ישהה בביתו, ומסר כי שעות העבודה שלו גמישות, וכי גם הוריו מכירים את המשיב ומעוניינים לתמוך בשיקומו.

מר עזרא דוד- חבר נוסף של המשיב, כבן 31, רווק, מתגורר עם בת זוג במושב מזור. עובד מביתו במסחר אלקטרוני ויכול לעבוד מביתו של פאבל ולסייע בפיקוח על המשיב ככל שידרש.

השניים מסרו כי למרות שלא ידעו על השימוש של המשיב בסמים - להערכתם לא ישתמש בסמים בנוכחותם וייענה לסמכותם. מסרו כי יוכלו לשהות בצמידות אליו וללוותו לכל צרכיו הטיפוליים והמשפטיים. הם התייחסו להשלכות בחירותיו הבעייתיות על סביבתו והפגיעה בשגרת חייהם, לצד רצונם לתמוך בו ולעודדו להשתלב בטיפול.

התרשמות השירות היא כי הם מחזיקים בעמדות ברורות ביחס לדיווח במקרה של הפרה, ונערכו מבחינה טכנית באופן מותאם.

למרות ההתרשמות החיובית מהמפקחים, חוזר השירות על ההתרשמות מהמשיב עצמו כמי שהעמיד עצמו לאורך זמן במצבי סיכון, ובכלל זה- שימוש בסמים וקשרים בעייתיים, וכשלא שיתף ולא נעזר בגורמי תמיכה סביבו, לרבות אמו והחברים המוצעים כמפקחים.

אופי כתב האישום מלמד על שימוש בדפוסי חשיבה והתנהגות עבריינים בהם הסתרה ומניפולטיביות, העדר גבולות פנימיים, והעדר הרתעה מול גבולות חיצוניים וגורמי אכיפת החוק, כשבשיחה עם השירות -נמנע המשיב מלהעמיק בכך והתייחסויותיו היו מצמצמות וקונקרטיות.

להערכת השירות, נוכח מאפייניו ועמדותיו, כשמוקדי הסיכון במצבו קשורים בין היתר לשימוש עצמי בחומרים

ולקשרים בעייתיים באופן היכול להמשיך להתקיים גם מתוך מעצר בית - לא היה בחלופה ביתית להפחית סיכון בשחרורו לאורך זמן, וקיים ספק באשר למידת היענותו לסמכות חבריו.

במצב המתואר, אין בידי השירות להמליץ על שחרורו ממעצר.

5. מטיעוני ב"כ המבקשת עולה כי התקבלו שני תסקירים שליליים שלא ממליצים על שחרור, המדברים על כך שלמרות התרשמות חיובית מהמפקחים - עדיין מתרשמים מהמשיב עצמו כמי שהעמיד עצמו לאורך זמן במצבי סיכון, השתמש בסמים, קשר קשרים בעייתיים, ולא שיתף ולא נעזר בגורמי תמיכה, כולל במפקחים המוצעים.

השירות לומד על שימוש בדפוסי חשיבה והתנהגות עברייניים, מניפולטיביות, היעדר גבולות וכן התייחסות מצומצמת וקונקרטית למעשים מצד המשיב.

שירות המבחן סבור כי לא יהיה בחלופה ביתית להפחית סיכון, וספקני במידת היענותו לסמכות חבריו.

לא רק שמדובר בכמות סמים גדולה, מסוג של LSD וקוקאין - אלא המשיב נשא את הסמים עמו למעלה מחודשיים בחו"ל והביאם לישראל. זה מלמד על רשת סמים ענפה סמים.

במצב דברים זה, בשים לב לחומרת העבירה ורמת הסיכון הנשקפת ממנו, עומד המבקש על מעצר עד תום ההליכים.

לעומת זאת, מטיעוני ב"כ המשיב עולה כי המשיב נעדר הרשעות קודמות, למרות שחי לבדו מגיל 15, מפרנס עצמו ואת אמו, חי במסגרות חוץ ביתיות ועובד מגיל 16 באופן רציף וקבוע.

כמו כן עולה כי המשיב סבל מהתנהגות אלימה, שחיייו היו קשים מאוד, ועדיין הצליח להתרחק מכל פעילות עבריינית עד עתה.

הפערים בהם עוסק התסקיר אינם פערים של ממש:

הפער הראשון- לפיו היעדר הקשר עם האם לא מסתדר עם כך שהוא מפרנסה. זה חוסר הבנה בסיסית של המנטליות שממנה מגיע המשיב, לפיה תמיד ידאג לה גם אם הם אינם בקשר. מדובר באם שסובלת ממחלה קשה העוברת טיפולי הקרנות.

הפער השני- הינו מצב כלכלי דחוק בעוד שטס לטייל באירופה במשך חודשים, כשמדובר בעניין יחסי, הואיל והמשיב עבד במשך כל החיים מגיל 16 ועד היום, ולא מדובר בפער שניתן לזקוף לחובתו.

קצינת מבחן מדברת על כך שאין מדובר בדפוסים התמכרותיים בעניינו, כלומר שלא מדובר בנרקומן שאין לו תקנה אלא באפיזודה זמנית, במהלכה הוא צרך סמים קשים, והעמיד עצמו במצבי סיכון.

מדובר במשיב בן 24, ללא כל עבר פלילי, מתפקד באופן רצוף מגיל 15, מפרנס את אמו, לכן רמת הסיכון יכולה להיות מופחתת בנסיבות מתאימות.

אין להשאירו במעצר רק בגלל שהוא נעדר גורמי תמיכה שיכוונו אותו להתמודדות נורמטיבית, והעובדה שלא שיתף אנשים אחרים בבעיות הסמים שלו לא אומרת שהוא מסוכן.

התסקיר השני- מאשר את המפקחים, ועוסק בהתרשמות החיובית מהם, אך השירות לא ממליץ על שחרור מטעמים לא נכונים.

מדובר במפקחים טובים, במקום מרוחק מהסביבה הטבעית שלו, וניתן להוסיף איזוק אלקטרוני באופן שיענה על הדרישות להפחתת מסוכנות.

בימ"ש זה החליט על שחרור נאשמים במקרים בהם דובר על ייבוא של 3 - 7 ק"ג קוקאין, בעוד שמשיב זה מואשם בייבוא 104 גרם קוקאין.

אין ולו בדל ראייה בתיק החקירה על רשת תמיכה עבריינית בעניינו של המשיב.

לאחר החוק לפיקוח אלקטרוני - נקודת האיזון שונה לגבי שחרור לחלופת מעצר.

דין ומסקנות

6.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים והטיעונים- מצאתי כי יש להיעתר לבקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו;

בבש"פ 7083/08 מדינת ישראל נגד ניר אלימלך (מיום 14.8.08) עמד בימ"ש העליון על החומרה היתרה בעבירות ייבוא סמים, שמעצם טיבה מעידה על קיומן של מספר חוליות בשרשרת הסם, כשהמעצר הוא כלי חיוני במיגורן של חוליות אלה. וכך נקבע-

"בית משפט זה חזר ופסק בשורה ארוכה של החלטות, כי עיסוק ביבוא סמים, כמו גם סחר או החזקה שלא לצריכה עצמית, הן עבירות המורכבות מפעילות של חוליות שונות בשרשרת (ראו, למשל, בבש"פ 3073/05 שורפי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 18.4.2005)). בכל השלבים - החל ברכישה, והמשך בהעברה, ובוודאי בהעברה ממדינה למדינה ועד להמשך הפעולות - מטבע הדברים מעורבות חוליות שונות. בעבריינות הסמים נשקפת מסוכנות מכל אחת מאותן חוליות, ולכן במאבק הבלתי פוסק בעבריינות זו יש להפסיק את הפעילות בכל אחת מאותן חוליות בשרשרת יבוא הסם או הפצתו. כאשר יש ראיות לכאורה כנגד כל אחת מהחוליות, המעצר הוא כלי חיוני במאבק בשרשרת שבסוף דרכה תביא להפצת הסם."

בנסיבות אלה, לאור סוג הסמים, הכמות הגדולה המחולקת ל-18 מארזי קוקאין ו-1337 ריבועי LSD, שווים

בשוק המגיע כדי 157,000 ₪ בממוצע, מעברו של המשיב ברחבי אירופה במספר מדינות תוך שהוא מחזיק בסמים הנ"ל לאורך כל התקופה, ולצד עבירה נוספת של קשירת קשר עם אחרים - מקימה **מסוכנות מרובה** ומשמעותית ממנו.

מסוכנות זו לא מוצאת ביטוייה רק בנסיבותיו החמורות של כתב האישום דנן, אלא אף בהערכת שירות המבחן - לפיה **קיים סיכון בעניינו להמשך התנהגות עבריינית** נוכח אופיו של המשיב ונסיבותיו, מקום בו חלה נסיגה הדרגתית בתפקודו עד כדי מעצר, השתמש בסמים, קשר קשרים עברייניים עם גורמים שוליים, ונעדר גורמי תמיכה.

הפסיקה קבעה כי בעבירות סמים מסוג זה ברירת המחדל היא כי הנאשמים יוותרו במעצר עד תום ההליכים, למעט מקרים חריגים המצדיקים שחרור לחופת מעצר, בעיקר מקום בו עסקינן בנאשמים צעירים ללא עבר פלילי.

וכך נקבע לעניין זה בבש"פ 1567/12 **אוראל כהן נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 7.3.12).

סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), **התשנ"ו-1996, אכן קובע כי עבירות סמים כגון אלו שבהן מואשם העורר מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, ובית משפט זה פסק לא אחת כי רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ישוחררו נאשמים בעבירות סמים לחלופת מעצר** (ראו: בש"פ 140/05 ימין נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 24.1.2005); בש"פ 5715/06 אברהם נ' מדינת ישראל, פסקאות 5, 9 ([פורסם בנבו], 16.7.2006); בש"פ 3807/06 טורק נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 21.5.2006); בש"פ 4251/09 אוחיון נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (22.5.2009) (להלן: עניין אוחיון); בש"פ 3232/09 בוטרשוילי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 ([פורסם בנבו], 22.4.2009) (להלן: עניין בוטרשוילי); בש"פ 1668/10 גמזו נ' מדינת ישראל, פסקה 6 ([פורסם בנבו], 9.3.2010); בש"פ 2219/11 מדינת ישראל נ' בן אור, פסקה 7 [פורסם בנבו] (7.4.2011)). עם זאת, הכירה הפסיקה בכך שבנסיבות מיוחדות ניתן לשחרר נאשמים בעבירות סמים לחלופת מעצר גם כאשר קיימות ראיות לכאורה לאשמתם. נסיבות מיוחדות אלו כוללות, בין השאר, מקרים שבהם הנאשם הוא אדם צעיר ונורמטיבי ללא עבר פלילי (ראו עניין אוחיון, שם; בש"פ 4165/09 יחיא נ' מדינת ישראל, פסקה 6 ([פורסם בנבו], 20.5.2009); בש"פ 1177/04 קבועה נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.2.2004); בש"פ 981/05 בחיץ נ' מדינת ישראל, פסקאות ו'ז' ([פורסם בנבו], 14.2.2005)).

הגם שבעניינו מדובר במשיב צעיר, בן 24, הנעדר עבר פלילי, הרי שהתסקירים לגביו מצביעים על מסוכנות, ואינם ממליצים על שחרורו.

אין חולק כי נסיבות חייו של המשיב קשות.

המשיב עלה לארץ מרוסיה בשנת 2001, כשהקשר עם אביו ניתק למן היותו כבן 3, לאחר גירושיהם של הוריו.

בנסיבות אלה, נותר המשיב עם אמו, שכיום חולה בסרטן ועוברת טיפולים בהתאם, סבל אלימות מבן זוגה האלכוהוליסט של אמו, למד בפנימיות, וכך- מצא עצמו כבר בגיל 15 מחוץ לבית וכשהקשר בינו לבין אימו רופף.

אין תימה, אם כן, כי בנסיבות אלה בהן נאלץ המשיב לפרנס עצמו ואת אמו ונעדר כל מסגרת או תמיכה שיש בה כדי לכוון אותו ולהציב לו גבול מגיל כה צעיר -נקלע למצוקה כלכלית, ועד מהרה חבר לחברה שולית והחל להשתמש בחומרים ממכרים.

הגם שהשירות מעריך כי המשיב אינו בעל דפוסים התמכורתיים לסמים- הרי שהוא נמנע מהתייחסות לא למנטים העבריינים המשתקפים בכתב האישום, והתנהלותו המתוארת מעידה באופן מובהק על היעדר גבולות פנימיים וחוסר התרעה מול גבולות חיצוניים וגורמי אכיפת החוק.

בכל הנוגע למפקחים שהוצעו על ידו- הרי שמהתסקיר הראשון עולה כי כלל לא הגיעו למפגש בשירות, וחרף ניסיונות חוזרים ונשנים מצד השירות ליצור עמם קשר- הדבר לא צלח, באופן שהטיל ספק אינהרטי בדבר יכולתם לפקח על המשיב.

אף מהתסקיר השני- עולה כי אמו של המשיב נעדרת יכולת לפקח עליו הן בשל מצבה הבריאותי הקשה, סדרת הטיפולים אותם עוברת ומצבה הכלכלי הדחוק, והן בשל היותה מנותקת מהסיכון בשחרורו ואי מעורבותה בחייו ובכלל זה- חוסר ידיעה כי משתמש בסמים.

לגבי שני המפקחים הנוספים שהוצעו- חבריו של המשיב, בגילאי 31-33, לא ידעו אף הם אודות השימוש של המשיב בסמים - והגם שהשירות התרשם כי הם מחזיקים בעמדות ברורות ביחס לדיווח במקרה של הפרה ונערכו מבחינה טכנית באופן מותאם -הרי שהמשיב בחר שלא להיעזר בהם ולא לשותף אותם במצבו עד כה ובצורך שלו בעזרה וקיים ספק באשר למידת היענותו לסמכותם.

יתרה מכך, מהתסקיר עולה בברור כי השירות אינו נותן באמון במשיב עצמו.

השירות למד על שימוש בדפוסי חשיבה והתנהגות עבריינים מצדו בהם הסתרה ומניפולטיביות, העדר גבולות פנימיים, והעדר הרתעה מול גבולות חיצוניים וגורמי אכיפת החוק, כפי שאף עולה מנסיבות כתב האישום- ובאופן שרק התחזק נוכח העובדה כי המשיב נמנע מלהעמיק בכך, והתייחס באופן מצמצם וקונקרטי.

זאת ועוד, להערכת השירות מוקדי הסיכון במצבו של המשיב הקשורים בין היתר לשימוש עצמי בחומרים

ולקשרים בעייתיים והוא יכול להמשיך להתקיים גם מתוך מעצר בית באופן בו לא יהיה בחלופה הביתית להפחית סיכון בשחרורו לאורך זמן.

לאור כל האמור, אין מנוס מהותרת המשיב במעצר מאחורי סורג ובריח, ואין בחלופת מעצר כדי להפיג או לאיין מסוכנותו.

7. לאור האמור הריני נעתרת לבקשה ומורה על מעצרו של המשיב במעצר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

ניתנה והודעה היום ו' טבת תשע"ז, 04/01/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת